

$$q_{t+1} = q_t + u \cdot \left(\theta \cdot q_t + \sum_{r=1}^R \sum_{i=0}^{s_r-1} x_{r,t-i+1} \right) - \sum_{r=1}^R v_r \cdot x_{r,t-s_r+1}, \quad (2)$$

при $t \geq s_r - 1$.

Сценарії експериментів, які проводилися на базі розроблених моделей, допускають такі цілі як досягнення максимального (заданого) значення власного капіталу в заданий момент часу, забезпечення фіксованих темпів росту власного капіталу, підтримка заданої пропорції між власним і позиковим капіталом.

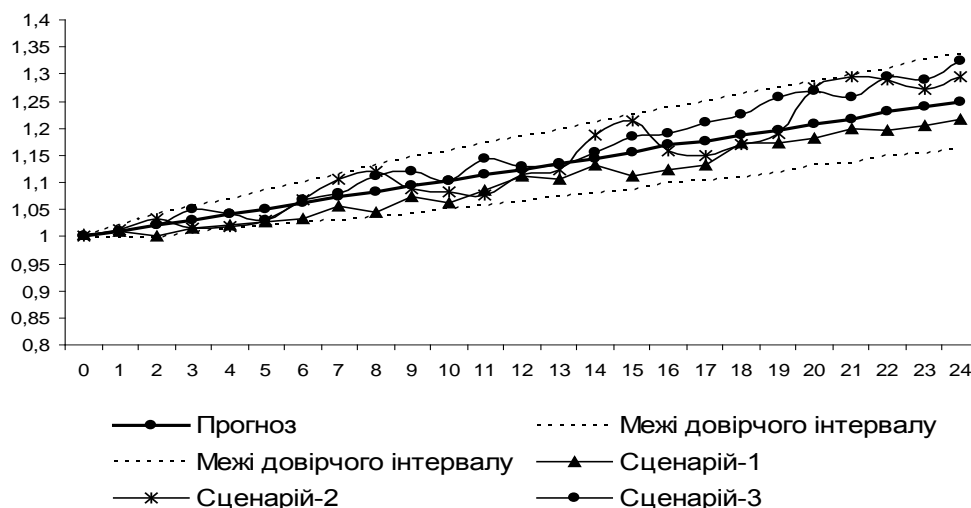

Рис. 1. Результати імітації динаміки сумарних депозитів банку на базі моделі (1)

Отримані результати практичної реалізації розроблених моделей на основі інформації про діяльність банківських установ дозволяють зробити висновки відносно того, як тип динаміки залучених ресурсів впливає на темп зміни власного капіталу та прийняти ряд заходів щодо підвищення ефективності формування фінансових ресурсів банків, що передбачають комплексне врахування як внутрішньомодельних, так і зовнішньомодельних чинників.

Додаткові можливості практичного використання імітаційної моделі системи фінансових ресурсів банку пов'язані з варіаціями часової шкали, відносно якої розглядаються процеси еволюції модельованого об'єкту.

ФОРМАЛІЗАЦІЯ ШЛЯХІВ ПОКРАЩЕННЯ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

А. С. Гавриленко

Інститут законодавства Верховної Ради України, м. Київ

Україна прагне увійти до співдружності країн Європи, ставлячи за мету підвищення свого економічного рівня розвитку та добробуту населення. Однак, залишаються не вирішеними проблеми які перешкоджають Україні здійснити це бажання. Виявлені проблеми можна поділити на тактичні, тобто ті, які можна вирішити швидко – створити умови для прозорості дій влади, привести законодавство України до Європейських стандартів, демократизувати суспільство тощо та стратегічні, тобто такі, які вирішуються досить складно. Це наявність суттєвого розриву в економічному розвитку України та держав, що є членами Євросоюзу.

Аналіз сучасного стану бюджету країни та регулювання економіки показує, що ситуація може суттєво покращитися шляхом проведення детінізації української економіки, яка в нашій країні пояснюється значним рівнем корумпованості органів влади, що базується

на об'єднанні частини бізнес-капіталу та влади. Зменшення рівня корумпованості є надзвичайно складною задачею, яка охоплює усі сторони суспільного життя. Основними джерелами корумпованості органів державної влади вважаються маніпуляції із відшкодуванням ПДВ та діючі механізми розподілу міжбюджетних трансфертів.

На наш погляд, для того щоб прискорити процес детінізації на Україні та збільшити темпи економічного зростання, необхідно застосовувати на практиці такий визнаний у світі мультиплікатор економічного розвитку як децентралізація. Важко недооцінити всі позитивні сторони такого напрямку державної політики. Це в першу чергу, наближення діючої влади до населення регіонів (місцева влада є більш відповідальною за свої дії/бездіяльність перед власними громадянами). Фіскальна децентралізація наближує місцеві органи влади до населення та спонукає їх більше прилаштовуватись до місцевих потреб [1]. Крім того, слід відзначити, що в Україні спостерігається певна неоднорідність регіонального економічного розвитку, що негативно впливає на загальні темпи економічного розвитку країни.

Політика децентралізації державних фінансів впливає на ВВП, але величина цього впливу, так само як і доцільність самої децентралізації на Україні, оцінювалась недостатньо. Місцеві уряди були базово не зосередженими одиницями (або галузевими установами) центрального уряду і мали малу або не мали будь-якої фінансової автономії. Політика минулого була направлена на те, щоб контролювати та централізувати, а місцеві органи влади не мали навіть уявної незалежності у визначенні податкової політики та влади на здійснення витрат – їхні бюджети здавались лише служницями центрального плану. Екстенсивна політична та бюджетна децентралізація зараз має місце в багатьох країнах центральної та східної Європи та у країнах колишнього Радянського Союзу. Політично, ця децентралізація зображує як реакцію з низу на екстенсивний центральний контроль у минулому, та як спробу центру зверху сприяти приватизації та послабити складну фінансову ситуацію. Економічно, децентралізація є мотивованою у частині розпізнання того, що вона є вкрай важливою для використання людських ресурсів більш ефективно, ніж це було у минулому.

Використовуючи формалізовані показники неоднорідності регіонального розвитку, а саме Sigma-показник, можна розрахувати яким чином здійснювати децентралізацію, яка впливатиме на зменшення тінізації управлінських та виробничих процесів.

$$\sigma = \sqrt{\sum P_i (\ln x_i - \ln \bar{x})^2},$$

де: P_i – частка i -го регіону;

x_i – показник економічного розвитку i -го регіону (регіональна валова додана вартість);

\bar{x} – середній по країні показник економічного розвитку (валова додана вартість).

КОНЦЕПЦІЯ ДИНАМІЧНО-СТОХАСТИЧНОЇ МОДЕЛІ АГРАРНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

В. В. Скрипниченко

Державна установа «Інститут економіки та прогнозування НАН України», м. Київ

Агропромислове виробництво є важливою складовою національної економіки України, яке, з одного боку, інтегрально пов'язує більше десяти різних галузей та, з іншого боку, чи не найбільш страждає від природно-кліматичних лих і обмеженості фінансово-економічних ресурсів. Діючих механізмів по запобіганню або мінімізації аграрних ризиків в Україні майже не розроблено, що, в свою чергу, негативно позначається на урожайності та фінансових результатах господарювання наприкінці року.

На цей час виробники сільськогосподарської продукції використовують різні стратегії для управління ризиками, проте страхування залишається одним з найбільш ефективних інструментів. Реструктуризація агросфери України визначає необхідність розвитку сільськогосподарського страхового ринку, оскільки аграрне страхування є одним із найбільш ефективних формальних способів управління ризиками та надає змогу вигідно